

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.

(Lovforslag nr. L 131. Fremsat 29/3 77. Første behandling 11/5 77. Betænkning 20/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Kjelgaard (KF):

På det konservative folkepartis vegne gav jeg ved lovforslagets førstebehandling udtryk for en vis skepsis med hensyn til indsættelsen af en ny § 8 a, der giver banker med et betydeligt antal aktionærer mulighed for at indføre en delegeretordning. Jeg skal nu meddele, at vi betragter denne ændring som en krænkelse af almindelige aktionærrettigheder, og at vi for en stor dels vedkommende er enige med Provinsbankforeningen i de synspunkter, den har fremført.

Vi betragter faktisk § 8 a som uigennemførlig, og vi anser den eksisterende mulighed for at afgive stemme ved fuldmagt som tilstrækkelig. Vi vil derfor inden tredje behandling stille ændringsforslag om, at § 8 a – det vil sige nr. 2 i lovforslagets § 1 – udgår. Hvis dette ændringsforslag ikke vedtages, kan vi ikke medvirke til lovens gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Førmanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statslitskud til energibesparende foranstaltninger i forbindelse med industrielle processer m. v.

(Lovforslag nr. L 155. Fremsat 12/4 77. Første behandling 11/5 77. Betænkning 20/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ib Nørlund (DKP):

Som det fremgår af betænkningen, er der ikke taget det mindste hensyn til de indvendinger, vi fremførte ved førstebehandling. Jeg vil stadig henlede opmærksomheden på, at en virkelig kontrol med, at de beløb, der her er tale om, bliver udnyttet til energibesparende formål, findes ikke, og der findes meget store muligheder for at manipulere – for folk, som er dygtige til den slags ting.

Tilbage bliver bare, at der er tale om en kulant erhvervsstøtte, som gives på en måde, der meget stærkt strider mod den, hvorpå man behandler lønarbejderne, og specielt i de samlede forhandlinger, som man har haft i den forbindelse.

I den sammenhæng vil jeg advare imod, at man bruger energihensyn som begrundelse for alle hænde, som i virkeligheden betyder en urimelig behandling af almindelige mennesker, forbrugere og arbejdende mennesker. Jeg frygter meget for, at det er noget, vi kommer til at opleve en del gange i fremtiden. Det er rigtigt, at energiproblemerne er alvorlige, men at bruge den alvor som et afpresningsmiddel over for befolkningen er særdeles skadeligt, og jeg vil som sagt advare mod det.

På den måde har jeg svagt antydnet, at vi stemmer imod lovforslaget.

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne først sige, at vi i VS mener, at et forslag som dette er fejlplaceret i erhvervsudvalget. Det var VS imod, men vi var de eneste. Os skal man ikke tusse, hedder det vistnok nu om dage, men de øvrige på sekretærmødet var enten for ligeglade eller for sløve. Dette lovforslag har klart et energipolitisk formål – det er det, der er sigtet – og så bliver det henvist til erhvervsudvalget, mens nogle rent teknokratiske forslag som Demkokontrollen og den slags, der ikke har et klap med energipolitik at gøre, bliver henvist til det energipolitiske udvalg. Jeg mener, det er at lamme den hensigt, der oprindeligt var med det energipolitiske udvalg, og jeg håber, at en påtale nogle gange